

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА XXVIII.

¹ Kanitz въ 1774 г. пише, че турцитѣ сж обречени на гибель и че само една малка, но добре организирана войска е въ състояние да ги изгони изъ Европа. Zinkeisen, Geschichte des osm. Reiches in Europa VI, 85.

² Колкото се отнася до въпроса за кърджалийската епоха, и тукъ сме принудени да се задоволяваме повече съ предания и разкази, отколкото съ писмени известия. Още до неотдавна имало доста очевидци на това тежко време, сега, обаче, почватъ да се срѣщатъ такива все по-рѣдко. Вж. Раковски, Горски пѣтникъ (хайдучки епосъ съ ценни исторически бележки), Нови садъ 1857, 259 и сл. и споменитѣ на хайдучкия войвода Панайотъ Хитовъ (Славянскій сборникъ). Вж. сжщо Zinkeisen VII, който рисува тази епоха възъ основа на легационни донесения и по описания на пѣтешествия.

³ На турски гивендия значи мила, привлѣкателна.

⁴ Въ 1838 г. отъ пашитѣ и аянитѣ въ Битоля, Призренъ, Печъ, Шкодра, Кавая и въ Пекино само битолскитѣ е ималъ *женски* харемъ. D.-г Müller, Albanien und Rumelien, 37; огланъ—момче, кючюкъ—малькъ.

⁵ Poqueville, Voyage en Morée, à Constantinople, en Albanie, Paris 1805, III, 154.

⁶ Миличевичъ, Serbij, 191. Zinkeisen, 1. с. III, 143 („Aus den Gebirgen von Kös-tendil“) Кара Феизъ значи билъ шопъ; една българска поговорка казва: „Да те пази Господъ отъ влахъ погърченъ и отъ шопъ потурченъ“.

⁷ Индже — по турски: гънъкъ.

⁸ И до днесъ още въ планината Бакаджикъ има седемъ извори, наречени Индже-войводски.

⁹ Х. Пуляковъ въ Български книжици за 1860 г.

¹⁰ Еклезиархъ *Дионисий*, Chronografulu tierei Romanesci 1764—1815 (Papiu Ilarianu, Tesauru de monumente istorice pentru Romania, II, Buc. 1863). Zinkeisen, VII, 230, споредъ описания на пѣтешествия.

¹¹ Напечатани сж въ Период. списание на Браил. лит. друж. V и VI; руски преводъ въ Слав. сборн. II, 1877 г.

¹² Мемоаритѣ на И. Гюричъ, секретаръ на Карагеоргия, Гласник IV, 99.

¹³ *Кондо* е македонски българинъ отъ селото Полемле (неизвестно где се намира). Той се присъединилъ къмъ кърджалийския главатаръ Гушанцъ Али, дошълъ съ